

किंच सधावन्निति अहनत्अहन् ॥ ११॥१२॥१३॥१४ ॥ रंगंसमाविशत् तदावीरश्रियाबभौ कथंभूतः अंसेन्यस्तंविषाणंगजदंतोयेनसः अ
सृजोरक्तस्यमदस्यबिंदुभिःपरितोऽकितः॥१५॥ विरूढाउद्रताःस्वेदकणिकास्तभिःरुपलक्षितंवदनांबुरुहंयस्यसः नकेवलंसएकःसमाविशत्किं
तुवतौगोपैरिति ॥ १६ ॥ तत्रशृंगारादिसर्वरसकदंबमूर्तिर्भगवांस्तत्तदभिप्रायानुसारेणबभौ नसाकल्येनसर्वेषामित्याह मल्लानामितिमल्लादीनाम
ज्ञानांद्रष्टृणामशन्यादिरूपेणदशधाविदितःसन्साग्रजोरंगंगतइत्यन्वयः मल्लादिष्वभिव्यक्ताःरसाःक्रमेणश्लोकेननिबध्यन्ते रौद्रोऽद्भुतश्चशृंगारोहा

सधावन्क्रीडयाभूमौपतित्वासहसोत्थितः॥तंमत्वापतितंकुद्धोदंताभ्यांसोहनक्षितिम्॥११॥स्वविक्रमेप्रति
हतेकुंजरेंद्रोऽत्यमर्षितः॥ चोद्यमानोमहामात्रैःकृष्णमभ्यद्रवद्रुषा ॥ १२॥ तमापतंतमासाद्यभगवान्मधुसूद
नः॥निगृह्यपाणिनाहस्तंपातयामासभूतले॥१३॥पतितस्यपदाक्रम्यमृगेंद्रइवलीलया॥ दंतमुत्पात्यतेनेभंह
स्तिपांश्चाहनद्धरिः ॥ १४ ॥ मृतकंद्विपमुत्सृज्यदंतपाणिःसमाविशत् ॥ अंसन्यस्तविषाणोऽसृद्धमदबिंदुभि
रंकितः ॥ १५॥ विरूढस्वेदकणिकावदनांबुरुहोबभौ ॥ वतौगोपैःकतिपयैर्वलदेवजनार्दनौ ॥ रंगंविशितूरा
जनूगजदंतवरायुधौ ॥ १६ ॥ मल्लानामशनिर्नृणांनरवरःस्त्रीणांस्मरोमूर्तिमान्गोपानांस्वजनोऽसतांक्षितिभु
जांशास्तास्वपित्रोःशिशुः ॥ मृत्युर्भोजपतेर्विराडविदुषांतत्त्वंपरंयोगिनांवृष्णीनांपरदेवतेतिविदितोरंगंगतः
साग्रजः॥१७॥ हतंकुवलयपीडंद्वातावपिदुर्जयौ ॥ कंसोमनस्यपितदाभृशमुद्विजिजेनृप ॥ १८॥ तौरेजतू
रंगगतौमहाभुजौविचित्रवेषाभरणस्रगंबरौ ॥ यथानटावुत्तमवेषधारिणौमनःक्षिपंतौप्रभयानिरीक्षताम्
॥ १९ ॥ निरीक्ष्यतावुत्तमपूरुषौजनामंचस्थितानागरराष्ट्रकानृपाः ॥ प्रहर्षवेगोत्कलितेक्षणाननाःपपुर्नत
मानयनैस्तदाननम् ॥ २० ॥

स्यंवीरोदयातथाभयानकश्चबीभत्सः शांतःसप्रेमभक्तिकः अविदुषांविराट् विकलः अपर्याप्तो
राजतइतितथा अनेनबीभत्सरसउक्तः विकलत्वंचक्रवज्रसारसर्वांगवित्यादिनावक्ष्यते ॥ १७॥ उद्विजिजेभीतोबभूव ॥ १८॥ यथानटावितिनि
र्भयत्वंदर्शितम् ॥ १९॥ प्रहर्षवेगेनउत्कलितानिउज्ज्वलितानिईक्षणानि आननानिचयेषां तयोराननंपपुःपरंनतृप्ताः निराकांक्षानबभूवुरित्यर्थः २०